GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Dumineca. Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $^1/_4$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu $2^1/_2$ galbini mon. sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 crucori v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 14. Brasiovu 4 Martiu|20 Februariu 1877.

Adress'a

indreptata de catra 101 fruntasi romani din urbea Brasiovu catra Escellenti'a sa d. Mironu Romanulu, archiepiscopu si metropolitu alu romaniloru gr.-or. din Transilvani'a, Ungsri'a si Banatu, si consiliariu intimu alu Maiestatii sale Domnitoriului, dreptu respunsu la circulariulu archipastorescu, despre care amu luatu si noi notitia la tempulu seu. Pentru evitarea falseloru interpretatiuni lasamu se urmedie aici mai antaiu comitiv'a, cu care ni s'a tramisu acésta adressa spre publicare si dupa aceea insusi testulu adressei.

Domnului Redactoru alu „Gazetei Transilvaniei".

Domnule Redactoru!

Noi romanii brasioveni amu fostu asternutu Escellentiei sale pré santitului Metropolitu alu romaniloru gr.-or. din Ungari'a si Transilvani'a una adressa, relativa la inaltulu cercualariu, publicatu in Nr. 2 alu „Telegrafului romanu".

Nu scimu, cumu si pe ce cale a strabatutu in publicu scirea, cumca acea adressa ar' fi ostila facia cu capulu nostru basericescu. — Deci spre a delatura ori-ce pareri eronate -ti comunicamu adress'a aci si Te rogamu se aibi bunatate a o publicá dinpreuna cu numele fiacarei persóne, ce a subscris'o, in celu mai de aprópe Nr. alu stimatului diurnalu ce redigeti.

Priimiti, ve rogu, dle redactore, assecurarea despre stim'a ce ve portu.

Diamandi I. Manole m. p.

* * *

„Escellenti'a Vóstra!
Pré santite Parinte!

Inaltulu cercularíu alu Escellentiei Vóstre cu dat'a Sabiiu 1 Ianuariu 1877, publicatu in Nr. 2 alu „Telegrafului romanu" din Sabiiu, adressatu catra clerulu si poporulu romanu gr.-or. din archidiecesea Transilvaniei, a produsu in publiculu romanu si specialu in noi subscrisii sentieminte de natura fórte varia.

Suntemu mangaiati, ca in aceste tempuri atatu de critice pentru natiunea romana, Capulu nostru basericescu a inceputu a se interessá de binele si siguranti'a fiiloru sei sufletesci; inse ingrigirile esprimate de Escellenti'a Vóstra in acelu inaltu cerculariu, trebue se marturisimu, ca ni se paru basate pe informatiuni neexacte.

Suntemu de acordu cu Escellenti'a Vóstra, ca libertatea si egalitatea, binele patriei comune, prin urmare si fericirea natiunei romane, locuitórie in acésta patria, sunt conditionate prin increderea reciproca, prin bun'a intielegere a natiuniloru conlocuitórie, si ca din contra, neintielegerea si neincrederea reciproca póte devení funesta, atatu pentru patri'a intréga, catu si in specie pentru noi romanii; concedeti-ne inse, se esprimemu parerea nóstra, ca déca astadi intre nationalitatile locuitórie in Ungari'a esiste neincredere séu neintielegere, apoi romanii la acést'a sunt cu totulu nevinovati.

Suntemu cu totulu de acordu cu Escellenti'a Vóstra, ca istori'a, trecutulu romaniloru este o eclatanta dovada despre virtutile, cari caracteriséza pe romani, adeca despre credinti'a catra Tronu si iubirea de patria. Romanii cá cei mai vechi locuitori ai acestei patrie, pe care au ingrasiat'o cu multu sange romanescu, o au iubitu si o iubescu chiaru si atunci, candu ea a devenitu pentru ei muma vitriga.

Ne a surprinsu deci fórte neplacutu, ca pre langa tóta acésta convingere bine motivata, Escellenti'a Vóstra totusi ati aflatu de lipsa, a Ve scoborî de pe inaltulu scaunu metropolitanu pe aren'a politica spre a ne admoniá, cá se nu ne lasamu a ne seduce „de simpathii séu chiaru de insufletiri intr'un'a séu alta parte", de a nu asculta cuvinte, cari potu se sguduie simtiemintele nóstre patriotice, cu unu cuventu: spre a ne admoniá, cá se fimu buni patrioti.

Acestu inaltu circulariu adressatu de Metropolitulu greco-orientalu catra fii sei sufletesci, va fi pentru istoria si in manile adversariloru nostri unu tristu documentu, ca a fostu candva necessitate, cá romanii greco-orientali din archidiecesea Transilvaniei, pentru a'si iubí patri'a, se fia admoneati de capulu loru bisericescu, ba chiaru amenintiati cu perderea constitutiunei bisericesci si a ajutórieloru de statu.

O atare nota de infidelitate ne-a implutu anim'a de durere, ca-ci este cu totulu nemeritata.

Si subscrisii au consciintia despre miscamintele politice, ce se petrecu in vecinatatea monarchiei nóstre, déra ca ar' esiste intre romani agitatiuni indreptate in contr'a interesseloru patriei, ne este cu totulu necunoscutu.

Totu asia de pucinu se potu cualificá de nepatriotice si parerile, carora s'a datu espressiunea in diurnalele nóstre nationali si anume in unulu din ultimele numere ale „Telegrafului romanu" din anulu trecutu.

Acele enunciatiuni publicistice nu suntu de catu esprimerea unoru anime patriotice, care dupa impregiurarile presinte desperéza de viitoriulu patriei; acei articuli nu cuprindu, decatu tipete de durere pentru nenorocirea acestei patrie, in care noi trebuie se ne cautamu si se ne aflamu salvarea nóstra. Acele pareri asia déra potu fi subscrise de ori-care Romanu, care are cunoscintia de drepturile natiunei sale si tiene la demnitatea ei.

Asia déra, déca astadi intre Romani si natiunea domnitória esiste neincredere si neintielegeri, cari potu periclitá patri'a comuna si cu ea si biseric'a si natiunea nóstra, apoi caus'a la aceste trebuie cautata cu totulu airea si nu in tienut'a natiunei romane; eara acela, care voiesce se delature reulu, trebuie se 'i caute adeverat'a sorginte, spre a 'lu vindecá.

Deci, cu tóta increderea fiiésca venimu a depune inaintea Esscelentiei Vóstre acea convingere a nóstra firma, cà caus'a neincrederei si neintielegerei, ce domnesce astadi intre Romani si Maghiari este eschisivu persecutiunea apriga intentata de conducatorii statului a supra nóstra.

Déca instructiunea nóstra publica nu numai nu este ajutata, dér' si impedecata prin mesuri legislatorie si administrative; déca limb'a romana este neconsiderata; déca tóte actiunile nóstre de inaintare suntu paralisate, ba déca chiaru se comitu atentate de desnationalisare in contr'a nóstra, se ne fia celu pucinu concessu a ne plange inaintea lumei despre aceste acte neumane si a strigá in lumea larga, cà in patri'a nóstra esistu ómeni, cari in orbi'a loru voru se infiga pumnariulu in peptulu natiunei romane, fara a se cugetá la reulu ce 'lu facu prin aceast'a patriei comune.

Déca Escelenti'a Vóstra in parinteasc'a-Ve ingrigire, inspaimentatu de reulu neincrederei, ce amenintia patri'a si natiunea romana, ati binevoitu a Ve cobori de pre scaunulu archierescu pe aren'a politica spre a 'lu vindecá, atunci noi cu fiiésca incredere adressamu rugarile nóstre catra Escelenti'a Vóstra, cá se nu pregetati a aduce la indeplinire frumós'a opera, ce ati inceputu, adeca se restituiti increderea intre doue natiuni de aceeasi sórte.

Ve rugamu cu tóta supunerea, se fiti interpretele sentiemintelorn nóstre de lealitate catra Inalt'a Casa Domnitória si catra Patria.

In poterea inaltei positiuni ce ocupati, vocea Escelentiei Vóstre petrunde usioru la locurile competente; indurati-Ve a convinge pe conducatorii statului, cà Romanii dela o margine a tierei pana la ceealalta astadi nu au si nu potu avé alta convingere, decatu aceea, ca sórtea loru cu a maghiariloru este un'a si aceeasi; ca Romanii in aceasta patria nu au alta aspiratiune, de catu de a esiste, a se cultivá si inaintá cá Romani, dér' ca la aceast'a voru tiené cu ori si ce pretiu; ca loviturile, ce cadu din partea guvernului asupra nóstra, lovescu pe cei mai credintiosi aperatori ai patriei, lovescu patri'a insasi.

Déca Escellenti'a Vóstra cu ajutoriulu celui a totu Potinte veti esoperá, cá acele persecutiuni, acele plagi pornite asupr'a nóstra se se curme, atunci reulu, care V'a ingrigiatu parintésc'a anima, adeca neintielegerile intre noi si natiunea maghiara, de sene va incetá; patri'a, biseric'a si natiunea se voru bucurá de fructele bunei intielegeri, éra meritele Escellentiei Vóstre voru fi neperitórie.

Domnedieu se Ve intarésca, Escellentia, cá se poteti eluptá acestu frumosu succesu.

Suntemu cu profundu respectu ai
Escellentiei Vóstre pré plecati fii:

Diamandi I. Manole.	Ioanu Manole.
Nicolae T. Ciurcu.	Ioanu Bogdanu.
Constantinu I. Popasu.	Ioanu Capatina.
Constantinu Steriu.	Dumitru Lupanu.
Ioanu Lengeru.	George Brezoeanu.
Radu Pascu.	Ioanu Rasnoveanu.
Nicolae Strevoiu.	Andreiu Voina.
Ioanu Urzica.	George Florianu.
Nicolae I. Baboeanu.	Nicolae Giuvelca.
Stefanu Poenariu.	Irodion Negutiu.
Ioanu Persoiu.	Radu Stefanu.
Alecu N. Orghidanu.	Andreiu Pitisiu.
Nicolae Catana.	Ioanu Burbea.
Iosifu Puscariu.	I. A. Navrea.
Dumitru Eremias.	Andreiu Lupanu.
Charitonu N. Ciurcu.	Nicolae Butmaloiu.
Simionu P. Mailatu.	Ioanu Pascu.
Constantinu Voicu.	George Colibanu.
Ión B. Popovits.	Iacovu Grindu.
Ioan B. Popu.	Ioanu Lupsianu.
George Moldovanu.	Ioanu Bobancu.
Vasilie Voin'a.	Andreiu Munteanu.
Ioanu B. Gamulea.	Radu Burbea.
George Georgiu.	George Frunza.
Munteanu cand. de adv.	Christea Olteanu.
Nicolae Flustureanu.	Ioanu Bobancu.
S. P. Rosc'a.	Sterie I. Stinge.
Christea Orgidanu.	George Maniu.
Ioanu Dusiuoiu.	Christea Ch. Orghidanu.
Ioanu Radoviciu.	B. L. Popoviciu.

Vasilie Antoniu.
Const. Pascu.
Teodoru Nicolau.
Dimitrie D. Lupanu.
S. B. Popoviciu.
Ioanu Spuderca.
Rudolfu Mazarescu.
Ioanu Boeru.
Alecsi Moldovénu.
Florea Colibanu.
George Colibanu.
Dumitru Munteanu.
I. G. Ioanu.
Ioanu I. Pedure.
Teodoru Zernoveanu.
Nicolae Musca.
Dumitru Constantinu.
Ioanu Cristianu.
George Porescu.
Dumitru Gonzea.

Nicolae Giginitia.
Nicolae Socaciu.
George Navrea.
Nicolae Purcarea.
Ioanu Mazare.
Nicolae Bobancu.
Nicolae I. Padure.
Ioanu Bratu.
Dimitrie I. Bobancu.
George Cocorandu.
Nicolae G. Capatina.
Christea Tabara.
Dumitru Sibieanu.
Ioanu Zernoveanu.
Ioanu Bidu.
George Capatina.
Ioanu Priscu.
Niculae Frigatoru.
Ioanu Stinghe."
(Toti cu m. p.)

Brasiovu in 3 Marte st. n. 1877.

Marti in 27 Febr. s'a presentatu camerei de nou numitulu ministeriu maghiaru in frunte cu dlu Tisza. Primirea ce a avut'o in camera acestu ministeriu reinviatu, a fostu rece si muta. Nice o manifestatiune de bucuria si de simpathia, nice unu semnu de insufletire nu s'a observatu in tóta camer'a, cá si candu dlu Tisza si cabinetulu seu n'ar mai fi primitu poterea esecutiva a statului maghiaru din vointi'a nationale, ci numai la dorinti'a nemtiloru din Vien'a, cari voru se-si asservésca Ungari'a. De o asemene primire s'a si temutu dlu Tisza, pentru aceea nice nu s'a imbracatu in vestminte de parada, precum este datin'a in Ungari'a, si nice sabi'a nu si-a legat'o de briu, ceea ce a datu ansa unoru antagonisti de ai sei, cá se dica, ca de buna séma nemtii din Vien'a i-au frantu renumit'a sabia faurita in Dobritienu.

Unu scurtu reportu din acésta siedintia nu va fi fora interessu nice pentru cetitoriulu romanu. Indata dupa deschiderea siedintiei s'a cetitu rescriptulu regescu, prin care Domnitoriulu aduce la cunoscinti'a camerei, ca desi a primitu demissiunea dlui Tisza, totusi dupa aceea schimbandu-se lucrurile, l'a insarcinatu érasi pe dinsulu cu formarea noului cabinetu, care consta totusi din membrii vechiului cabinetu. Dupa aceea luà cuventulu deputatulu H e l f y din stang'a estrema si aduse la cunoscinti'a representantiloru tierei, ca presiedintele camerei a violatu regulamentulu camerei, deórace la cererea a 20 de deputati n'a voitu se conchiame camer'a la siedintia pe 26 Fauru sub cuventu, ca nu póte da crediementu subscrieriloru, ci ceru, cá acei 20 de deputati se se presentedie in persóna la dsa, déca voiescu, cá se li se implinésca cererea. Cu tóte ca acésta pretensiune a presiedintelui contiene o calcare de regulamentu, contra careia cei duoi deputati, cari au presentatu presiedintelui cererea in scrissu, n'au intrelassatu de a protestá, totusi cei 20 deputati, voindu cá se-si ajunga scopulu, s'au umilitu si s'au dusu unulu cate unulu la dlu presiedinte si l'au rogatu in persóna, inse cu tote aceste dinsulu n'a conchiamatu camer'a pe 26 Fauru. La acestu obiectu au vorbitu mai multi deputati, cari toti au desaprobatu procederea presiedintelui, inse in fine s'a amanatu discussiunea asupra acestei cestiuni, deórace s'ar fi intinsu prea lungu, incatu numai remanea tempu pentru dlu Tisza, cá se-si spuna patianiele dela Vien'a.

Veni apoi la rondu dlu T i s z a, care spuse mai inainte de tóte, ca a trebuitu se demissionedie din causa, ca guvernulu austriacu si banc'a nationale nu voiau se accorde dreptu de paritate in consiliulu generalu alu bancei. Dupa aceea a inceputu a negotiá de nou, inse nu cá ministru, ci numai cá omu privatu, si aceste noue negotiatiuni au dusu la resultatulu multiumitoriu, care asecura Ungariei dreptulu de paritate in consiliulu generalu alu bancei (illaritate.) In urm'a acestei noue desvoltari a lucruriloru dsa si collegii dsale au adusu la cunoscinti'a Domnitoriului, ca sunt gat'a a primi érasi sarcin'a guvernului, si asiá s'a intemplatu nou'a denumire. Dlu Tisza spune mai departe, ca precum guvernulu austriacu, asiá si dsa a luatu asuprasi responsabilitatea, de a face se se primésca si de catra camera noulu pactu dualisticu, care dupa convictiunea dsale nu alterédia intru nimicu drepturile tierei, si in privinti'a interesseloru materiali este cu multu mai favorabilu decatu pactulu de 10 ani, ce espira acum. In fine dlu Tisza promite, ca celu multu preste patru septemani va presentá camerei proiectele nouei impacatiuni si spéra, ca acele se voru acceptá.

Povestea dlui Tisza fù ascultata in tacere mormentale. Aplausele de asta-data amutisera; nimenea nu-i strigà se traiésca, pentru ca niminea nu cutediá se-si manifeste bucuri'a, ca vede pe dlu Tisza ajunsu prin umilirea Ungariei érasi in fruntea poterei de statu.

Dupa dinsulu luà cuventulu baronulu S e n n y e y, care spuse, ca a fostu invitatu de catra Maiestatea sa Domnitoriulu, cá se formedie unu nou cabinetu in loculu cabinetului dlui Tisza, care demissionase, inse dsa n'a potutu se primésca din causa, ca mai inainte de tóte nu póte se spere a intruní o maioritate in parlamentu, apoi afara de acést'a n'a potutu se primésca asuprasi responsabilitatea pentru acele puncte ale impacatiunei, cari dejá se stabilisera de catra cabinetulu lui Tisza. Dsa a pusu totu-deuna mai mare pondu pe avantagiele conventiunei vamali, decatu pe ale bancei nationali. Pentru aceea oratorele a doritu se aiba mana libera in privinti'a impacatiunei, adeca se se traga dunga preste ceea ce a facutu dlu Tisza si se se incépa tocmél'a dela inceputu, ce inse nu s'a potutu, nu atatu din caus'a situatiunei esterne, catu mai vertosu din motivu, cá se nu se alteredie cu totului totu creditulu monarchiei, deórace in curendu vomu trebui se amblamu érasi dupa unu imprumutu. Din aceste cause dlu Sennyey s'a vediutu necessitatu a dechiará, ca nu póte primi sarcin'a formarei noului cabinetu, si ca numai dlu Tisza este dupa parerea dsale chiamatu a duce la indeplinire impacatiunea, pentru ca dinsulu a facutu fusiunea partiteloru, dinsulu a capetatu increderea dela natiune prin alegerea de deputati de calibrulu seu, prin urmare dinsulu este responsabilu de tóta calamitatea situatiunei actuale chiaru si atunci candu ar demissioná, fora cugetu de a mai ajunge la potere.

In fine trebuie se mai inregistramu aci in liniamente generali si discursulu baronului Ludovicu S i m o n y i, capulu partitei liberale independinte, care a luatu pe s f a r i m a t o r i u l u Tisza la o critica asiá de aspra, incatu erá aprópe cá se-lu s f a r i m e. Mai inainte de tóte oratorele desaproba procederea dlui Tisza, care nu s'a rusinatu a inculpá pe Domnitoriu, ca nu s'a invoitu cá Ungari'a se-si infiintiedie banca nationale independenta de cea din Vien'a. Dlu Simonyi nu presupune asiá ceva despre regele ungurescu, ci mai curendu i vine a crede, ca dlu Tisza a preferitu a compromite mai bine pe Domnitoriu, decatu a se discreditá pe sine.

Dupa aceea oratorele spune, ca din cati barbati a recomendatu dlu Tisza Domnitoriului pentru formarea noului cabinetu, numai baronulu Sennyey a fostu singuru, care i-ar' fi potutu primí mostenirea, déca nu s'ar' fi spariatu de pecatele ce erau intabulate pe dins'a. Inse cá nu cumva acestu domnu se faca nebuni'a de a-i primí mostenirea asiá de incarcata cumu erá, a pusu in miscare pe tóte organele ce i steteau la dispositiune, cá se descrie pe dlu Sennyey cá pe unu monstru periculosu pentru constitutiunea ungurésca, cu tóte ca ori-ce omu cu minte sanetósa pune mai mare pretiu pe semtiulu constitutionalu alu baronului Sennyey, decatu pe alu dlui Tisza, care promite un'a si face alt'a, incatu nu numai legile esistenti, ci constitutiunea insasi a devenitu illusoria sub regimulu dsale.

Oratorele face apoi mentiune despre antichambrarea dlui Tisza in odai'a de asteptare a clubului partitei guvernamentali austriace, si dice, ca istori'a Ungariei are multe pagine de doliu, inse pana acumu n'a avutu nice un'a, de care maghiarului se-i fia rusine, precumu va fi pagin'a, pe care se voru insemná negotiatiunile de impacatiune dualistica din tempulu din urma.

Cumca dlu Tisza a facutu numai manevra cu demissiunea dsale se vede si de acolo, ca a trei'a séu a patr'a di dupa demissionare a inceputu a negotiá de nou cu domnii din Vien'a, caror'a apoi cu mana larga si cu sufletu mare le-a facutu concessiuni in tóte punctele, cari remasera neresolvite si cari sunt: dotatiunea, competinti'a consiliului generalu, denumirea functionariloru si asiá numit'a cestiune a paritatii. Dlu Simonyi face apoi camer'a atenta, ca inca nu s'a pusu capetu concessiuniloru; dlu Tisza nu va avé ce face, ci va trebuí se mai concéda inca, cá cei duoi vice-guvernatori se nu se denumésca de catra ambele guverne, ci se se alégа de catra consiliulu generalu.

Facia de aceste incriminatiuni basate dlu Tisza s'a aperatu cá totu-deun'a cu sofisme si cu cuvinte late fora greutate, asiá incatu se póte dice ca prin scusare si aperare s'a incusatu mai tare.

* * *

Tocmai in momentulu, candu se credea, ca resbelulu russo-turcescu are se erumpa, vení dela Petrupole scirea telegrafica, care desmintiesce tóte faimele respandite cu privire la trecerea trupeloru russesci preste Prutu. Acésta desmintíre s'a datu abiá cu doue dile inainte de 28 Febr. adeca inainte de diu'a, ce se credea fissata pentru trecerea óstei russesci preste Prutu, de unde se vede, ca fumulu n'a esitu fora se fi fostu focu, ca cabinetulu din Petrupole si-a schimbatu numai in ultimulu momentu planulu, de a incepe inimicitiele cu Turci'a. Se póte inse, cá domnii din Petrupole se nu fi avutu tocmai intentiune firma, de a pune ostea in miscare in diu'a memorata, ci ei au divulgatu faim'a in acestu respectu numai cu cugetu de a pipaí pe de o parte pulsulu Europei, éra pe de alta parte de a sollicitá respunsulu la not'a circularia a principelui Gorciacoff. Precumu vedemu inse, cabinetulu russescu si-a ajunsu acestu scopu numai cu privire la pipairea pulsului poteriloru europene, cari stau nedecise si se imbiia cá grecii la temnitia, cá se premérga un'a séu alta cu respunsulu catra Russi'a, care vediendu acésta reserva semnificativa, nu va intardiá a adressá poteriloru europene o interpellatiune cathegorica in acésta privintia, pentru ca starea de neactivitate de astadi este omoritória pentru dins'a. Inse pre langa tóte desmintirile si cotiturile diplomatice faptulu remane faptu, ca Russi'a nu se póte retrage dela Prutu, mai inainte de a ajunge la unu resultatu realu. Déca armat'a russésca n'a trecutu Prutulu in 28 Febr. st. n. póte se-lu tréca mai tardiu in 28 Febr. stilului vechiu. Si acést'a este de a se crede cu atatu mai vertosu, cu catu scirile din Russi'a nu incéta a vestí, ca armat'a de sudu se inmultiesce pe fia-care di, ca litoralulu marei negre se fortifica si provede chiaru cu torpedos, ca porturile Poti si Suchum s'au inchisu pentru comerciu, ba o scire din Iassi scie mai multu decatu se póte crede, ca adeca directiunile caliloru ferrate romane ar' fi primitu avisu dela Chisienevu, cá se stè gat'a in totu momentulu, spre a transportá trupele russesci la Dunare.

— Conditiunile de pace intre Turci'a si Serbi'a s'au stabilitu pe basea statului quo ante bellum si dejá ambele parti s'au dechiaratu gat'a de a inchiá pacea definitiva pe basea puncteloru statorite, pe cari pana acumu nu le cunóscemu in detaiu, inse atata se comunica, ca pórt'a ottomana s'a multiumitu a capetá dela Serbi'a o dechiaratiune in scrisu, ca va respectá pacea inchiata, alta garantia nu i-a datu man'a se mai céra, pentru ca se temea, ca nu se va poté inchiá pacea. Conditiunea de a se da drepturi politice jidoviloru s'a lasatu din secotéla, deórace se tiene de affacerile interne ale Serbiei, unde turculu n'are de a se amestecá. Scupcin'a serbésca, care s'a deschisu luni

in 26 Febr. s'a inchisu mercuri in 28 Febr., adeca indata ce'a aprobatu conditiunile, pe basea caror'a are a se inchiá tractatulu de pace. Se dice, ca guvernulu pentru aceea a tramisu asiá curendu acasa pe deputati, fiindu-ca se temea de complicatiuni interne.

— Cu Muntenegrulu nice nu s'au inceputu negotiatiunile de pace, dér' pentru aceea s'a prelongitu armistitiulu inca cu 20 de dile. Desi se dice, ca principele Nichita pune conditiuni grele, pe cari pórt'a ottomana cu greu le va poté acceptá, totusi in fine si muntenegrinii voru fi siliti a se impacá, fiindu-ca au remasu acumu singuri, incatu nu mai potu contá pe altu ajutoriu contra surciloru, decatu pe eventualea actiune a Russiei, ceea ce inse nu este tocmai siguru.

Romani'a.

Bucuresci. Amu promisu in Nr. precedente, ca vomu reproduce discursulu dlui G. Misailu pronuntiatu in siedinti'a camerei din 20 Ian. st. v. Ne-amu tiené de pecatu a lipsi pe lectorii nostri de acésta placere:

„D. G. Misailu. Dle presiedinte, vorbescu fórte raru in acésta camera si promitu, ca póte ca nu voiu mai vorbí in acésta sessiune, vediendu desplacerea ce causediu unor'a, candu ceru cuventulu si eu.

Déca acumu ve rogu cu atata insistentia se 'mi dati cuventulu, o facu impinsu de fric'a mare, ce amu ca aceste trei catedre se nu cada, dupa cumu vedu fisionomi'a camerei. Rogu dér' pe onor. biurou, precumu si pe d-vóstra, d-loru deputati, se binevoiti a fi indulgenti cu mine in acésta ocasiune si a me lasa se vorbescu pentru infiintiarea acestoru catedre, si in specialu a aceloru de archeologia si de filologia comparata. (Voci: vorbiti, vorbiti!)

Me voiu pune d-loru cu ocasiunea acestei discusiuni de mare importantia pentru cultur'a nóstra nationala, dintr'unu punctu de vedere mai inaltu.

Mai antaiu felicitu pe onor. comissiune budgetaria si pe dn. ministru de culte si instructiune pentru infiintiarea a catoru trele catedreloru aceste si cu deosebire pentru aceea de filologi'a comparata, de archeologia si antichitati.

Dle presiedinte si dloru deputati, pentru mine unu budgetu nu e numai unu tablou oficialu si detaliatu alu veniturilor si cheltuieliloru unui statu, nu e numai o dare de séma biroucratica, basata pe cifre, ce o face guvernulu natiunei din anu in anu. Sciu definitiunea ce'i dau economistii, intre cari I. B. Say, ca budgetulu este efectulu a doue circumstantie, cari au constrinsu pe guverne de a dresá aceste state: sporirea impositeloru si necessitatea de a le supune controlului opiniunei publice. De aceea, budgete, propriu dise, nu se gasescu de catu in tierile libere, unde prin libere desbateri, in adunari legislative, se discuta si se votédia impositele. Totusi, mai pretutindeni, cartea care e mai pucinu citita, de-si cea mai interessanta, sunt budgetele.

In adeveru dloru, pentru mine — si dicundu acésta, 'mi permitu a me basá pe auctoritati fórte competinte — budgetulu singuru, bine cititu, bine facutu, bine meditatu, 'mi arata conditiunile unui poporu, principalele elemente ale vietiei si averei sale, reporturile cele mai insemnate dintre cetatiani cu statulu si ale statului cu cele alte natiuni; sarcinele ce suporta cetatianii, libertatile de cari se bucura, gradulu loru de cultura, aspiratiunile loru politice si nationale, perspicacitatea guvernului si a camerei. Din acestu puncu de vedere judecu si privescu eu infiintiarea acestoru doue din urma cathedre. Mai cu séma cathedr'a de filologia comparata, pe noi romanii trebue se ne interessedie cu atatu mai multu, cu catu sciu ca nu sunt trecuti cinci ani de candu unu mare scriitoru germanu de inaltu ordinu, de nu me insielu, a scrisu unu tratatu espresu, unu tratatu fórte importantu, prin care s'a contestatu originele nationalitatiei romaniloru, prin care s'a contestatu chiaru presenti'a loru in Daci'a, inaintea secolului XIII. Vorbescu despre celebrulu Rösler si tóta cét'a sustiitoriloru sei, vechi si noi, cá Enghel si altii, cari pretindu, ca Daci'a sub Aurelianu a fostu cu totulu desiertata de romani, cari o reocupara numai sub regele bulgaru Crumus. Rösler si ai sei (E. Dummler, G. D. Teutsch, Lorenz, Krones etc.) mai pretindu, ca romanii, candu au venitu in Daci'a Traiana (in stare de poporu nomadu, in stare de ciobani), in secolulu XIII, au gasitu tiér'a ocupata de unguri, colonii germane etc. Si astfelu se svêrcolescu prin totu felulu de calumnii se dovedésca, ca romanii sunt venetici in propriulu loru pamentu, si ca ungurii, sasii, bulgarii ar' fi adeveratulu poporu aborigenu. Unu neadeveru din cele mai nerusinate; inse pe atatu mai vrednicu de desmintitu si de combatutu prin tóte modurile. Si numai filologi'a comparata, numai archeologi'a antica, predata de nisce sumitati cá dnii Hajdeu si Odobescu, sunt in stare se faca tréb'a acésta de mare pretiu. Fora filologia comparata, fora unu profundu studiu archeologicu alu antichitatiloru nóstre, e peste potintia se avemu o limba culta si o istoria nationala in tóta poterea cuventului. Fora istoria nu'i esistinti'a politica. Aceste sunt singurele arme, cu cari vomu striví capulu celoru ce calumniadia natiunalitatea nóstra, originele nóstre, presenti'a nóstra continua in care ne-a plantatu divinulu Traianu la 105.

Adi dloru, popóra multu mai civilisate decatu noi, popóra a caroru nationalitate, esistentia si limba e de sute de ori mai inaintata si garantata decatu a nóstra, facu silintie uriasie pentru filologia si archeologia; si la noi s'ar' crede unu luxu aceste cathedre? Se invetiamu a lucrá dela neamicii nostri. (Voci: Vomu votá aceste cathedre.)

Pentru mine dloru, aceste cathedre nu sunt unu luxu, sunt de cea mai absoluta necessitate. Luxu este ceea ce e superficialu. Strictulu necessariu nu'i luxu. Dloru, noi in facerea budgetului acestuia, trebue se tîntimu a lasá urme ale trecerii de la potere a partitului liberalu si se o facemu prin fapte demne de noi, demne de ómeni liberali si romani nationalisti. Mane póte se vie unu altu regimu la potere si se ne dissolve. Inse noi, déca vomu sci face unu budgetu, care se respunda toturoru trebuintieloru romanesci, vomu avé cu ce respunde adversariloru nostri, dicundu-le: De nu alta, amu facutu acestu budgetu.

De aceea amu disu, ca budgetulu unui statu este situatiunea lui resumata, este fotografia, de'mi este permisu a me serví cu espressiunea dlui Marzescu de mai adineaori, este fotografi'a tendintieloru, a intieleptiunei si a patriotismului, cu care unu poporu 'si cantaresce situatiunea si impregiurarile interióre si esterióre ale sale.

Dloru, in crearea tutuloru facultatiloru nóstre nu trebue se mai perdemu din vedere inca unu mare principiu, asupr'a caruia ve atragu atentiunea. Avemu pretensiunea si cu dreptu cuventu, ca Romani'a se devina Athen'a Orientului. Ei bine, numai prin scole vomu ajunge acolo.

(Va urma.)

Memorandulu princ. Ioane Ghica, pe care in calatori'a de deunadi pela cabinetele de Vien'a, Parisu, Londonu etc. -lu impartesi Dsa cá representante alu Romaniei, se publica acumu prin foile parisiane si germane. Memorandulu dechiara, ca de candu scade poterea sultaniloru si cresce ceea a slavismului, nu mai póte fi vorba despre una solidaritate intre slavi, greci si romani. Catu privesce in specialu pe romani, apoi ei de unu seculu incóce si-au indreptatu tóte incordarile in contra inundarii slavismului. D'intre tóte combinatiunile esite pana adi la lumina in caus'a acésta, respinse princ. I. Ghica alianti'a ruso-romana cu protestu facutu din tóte resporile, dicundu in memorandu recte brosiur'a despre acésta materia:

„A primi idea unei aliantie cu rusii, ar' insemna a rumpe cu politic'a, ce au urmat'o romanii dela inceputulu seclului pana in diu'a de astadi, ar' insemna a anulla totu, ce amu disu si scrisu cu scopulu de a convince pe tóta lumea, ca noi vremu a servi de vallu, de pariete despartitoriu in contra slavismului; ar' insemna a ne da singuri de mincinosi si a dovedi, ca noi nu potemu fi nemica alta, decatu tereitur'a Russiei, si unu radimu la realisarea planuriloru celoru ambitióse ale Cearismului; ar' insemna a pregati poteriloru europene, cari ne au liberatu de protectoratulu rusescu, una amagire cumplita; ar' insemna, ca tradamu si damu prada tunuriloru turcesci orasiele nóstre cele mai infloritórie si mai insemnate cum: Ismailulu, Galatii, Braila, Giurgiu, Turnu-Severinu si a. pentru cá se le prefaca in pulbere si cenusia; ar' insemna in fine a ne lasá politicesce cu totulu la discretiunea cabinetului din Petropole, reintorcundune indereptu pana la acea stare demna de tanguitu, in care ne aflámu inainte de acésta cu unu patrariu de seculu. Chiaru si in casulu, candu Cearulu ar' dechiara Romani'a nedependenta, ea ar' remané cum era inainte de acésta cu unu seculu canatulu Crimiei, si regimulu nostru ar' fi numai una delegatiune a cearului.“

Turd'a, 8/20 Februariu.

Din Nr. 9 alu „Gazetei“ vedemu, ca doriti se aveti sciri authentice despre crim'a teribila comissa de pop'a Iosifu Balintu parochu in comun'a Petridulu-ungurescu. Asteptaramu, cá dupa ce numitulu fù aruncatu in temnitia, se se faca celu pucinu cercetare prealabila, pentru-cá se ve potemu informa intemeiati pe acte si martori, fora a preocupa investigatiunea ulterióra. Pana astadi se sciu in acésta caus'a tragica si totuodata plina de rusine si prostitutiune numai urmatóriele.

Este adeveratu, ca popa Iosifu Balintu in sér'a din 5 Febr. (24 Ian.) amblase mai antaiu cu pusc'a dupa unu june din satu, unu mare strengariu si betivu, de care'si prepunea pe soci'a sa, déra se pare, ca dupa cumu este popa Iosifu unulu din cei mai betivi si omu rabiatu, ei casiunase cá in acea di se descarce pusc'a in ori-ce omu, si asia furi'a lui ajunse pe bietulu clisieriu (fetu, clopotariu), la a carui locuintia pop'a beatu si infuriatu merse, dupace nu a potutu se apuce pe acelu june. Clisieriulu si soci'a lui inciuiesera usile si la tóte sbieratele popii tacea cá ascunsi. In fine pop'a 'lu spariiá cu amerintiari, ca avendu se espededie prin trensulu unele circulare dela mitropolia, déca nu se va supune, va fi vai de elu. Atunci nefericitulu clisieriu deschide; pop'a Iosifu -si ia positiune intre usi'a tindei, injura pe fetu de Ddieu si indréptá pusc'a spre elu, care stá in usi'a casei. In acelu momentu nevast'a infiorata prinde pe barbatu seu si'lu sucesce din positiunea lui, cá se intre in casa. Era prea tardiu, ca-ci pop'a descarcà pusc'a in umerulu fetului; alicele, cu care era incarcata, remanu in trupu, éra fisiculu ei pêrlesce faci'a. De nu tragea femei'a pe barbatu, puscatur'a era se'lu lovésca dreptu in peptu. In aceeasi nópte pop'a fù arestatu si in demanéti'a urmatória escortatu la temnitia, éra fetulu fù dusu in spitalulu dela Turd'a; aci medici'i scosera mai multe alice (Schrott) din carne. In septeman'a trecuta pop'a Iosifu mai patí una si in Turd'a. Se cerù afara sub pretestu cá se'si vendia doi boi, déra nu i-s'a permisu. Atunci incepù se insulte pe membrii dela tribunalu, din care causa fù pusu in fera scurte.

Nóue ne este fórte rusine de casulu acesta spurcatu, déra nu ne miramu de elu, ca-ci cunóscemu pe acelu popa din copilari'a lui de o fiintia descuchiata, de unu fantastu, care dupa-ce s'a facutu popa, s'a datu cu totulu la betia, pana ce a cadiutu aprópe in delirium potatorum. Intre nenumerate scandale cate se spunu despre acelu popa miserabile este unulu, pe care nu'lu potemu trece cu vederea. In Sambat'a Pasciloru din an. 1875 venindu pop'a Iosifu la Turd'a, cá locu de convenirea betiviloru, a statu aici tóta nóptea la betia, si numai spre diori a plecatu acasa (cale de 2 óre), dupa aceea mergundu la s. biserica beatu, intr'atata scandalì pe ómeni, in catu parte mare din-ei esí afara. Despre traiulu lui din casa poteti se judecati din aceste.

Amu disu mai susu, ca de si ne este fórte rusine, déra nu ne miramu de crim'a popii Iosifu; ne miramu inse de altu lucru: Ca acestu popa a fostu recomendatu la mitropoli'a din Blasiu cá se i se dè ajutoriu din subventiune, si i s'a datu, cá se aiba pe ce se bè, éra nu „cá se propage unirea.“ Óre ce premiu merita acei superiori, cari cutédia a recomenda ómeni de acestia? Unirea?

Mitropolitulu si toti episcopii greco-catholici potu se puna, nu 10 mii, ci 10 milióne fondu pentru propagarea unirei, si totu nu voru mai face nici unu pasu inainte cu popi betivi, cari se inmultiescu in proportiunea, in care se asiédia jidovii prin comune, cu popi, cari fraternisédia, manca, beu si jóca la carti cu toti ciocoii. Cu protopopi somnurosi, in locu de a propaga unire séu pravoslavia, se prepara ruin'a bisericei si a natiunei. Ce le pasa betiviloru de dogme? Care se mai ocupa de ele? Se se puna premii pentru abjurarea betiei, si celoru incorigibili in coruptiune se li se radia barbile fara nici-o mila, érasi protopopii somnurosi se fia destituiti fora nici-o cautare la persóne. In sinesi este unu reu, ca protopopiile se

dau pe viétia; déra incai se fia pedepsiti cei vinovati.*)

Recensiune asupr'a unoru articlii din „Transilvani'a“ foi'a Associatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu in a. c. 1877.

In Nr. 1 aflamu intre alte materii unu Documentu despre starea locuitoriloru din muntii apuseni ai Transilvaniei, adeca unu memorandu alu protopopului Simionu Balintu dela Rosii'a de munte, datu in a. 1852 gubernatorului de atunci principe Carolu de Schwarzenberg, cu scopu de a'lu informa despre neauditele asupriri si inpilari suferite de acea populatiune brava si laborióşa. De atunci starea acelei populatiuni in locu de a se ameliora, cá de diece ani incóce a scapatatu din reu in mai reu. Déca diariele maghiare, déca barbatii politici ai maghiariloru se ocupa di si nóptea de sórtea populatiunei secuiesci din muntii resariteni ai Transilvaniei si le midiulocescu ajutórie diverse, cu catu mai virtosu suntemu obligati noi in consciintia si angajeati cu onórea nóstra nationale si chiaru cu unu simtiementu de recunoscintia, cá se ne interessamu totu asemenea, di si nóptea, de sortea si de venitoriulu braviloru nostri frati din acei munti, catu tiene dela Huiedinu, Bai'a de Crisiu pana la Campeni, Bistr'a, Rosi'a, Abrudu, Zlatn'a, Alb'a, Boiti'a, Deva, Hatiegu, Hunedor'a, pana in Vulcanu si Pórt'a-de-feru. Acestu memorandu combinatu cu cele coprinse in alta scriere, de care se va vorbí mai la vale, numai ânimi de pétra nu va poté misca.

— Starea instructiunei publice in Ungari'a si Transilvani'a. E unu simplu estrasu din buletinulu ministeriale, care de si coprinde unele erori mari, chiaru oficiali, in defavórea elementului romanescu, este totusi fórte instructivu, in catu merita cá se'lu aiba de inaintea sa toti cati se ocupa de progressulu tenerimei nóstre la invetiaturi.

— Vitalitatea gentei romane si cei trei apostoli ai romaniloru. Disertatiune de Arseniu P. Bunea. Este necessariu cá se innoimu mai desu memori'a binefacatoriloru si a martiriloru nostri nationali, cá se sugemu potere din suferintiele loru intru ale nóstre.

In ceilalti Nri se vedu intre alte materii:

Documentele despre catastrof'a lui Hatvani, mórtea crunta a lui Ioanu Dragosiu, amerintiarile si blastemele lui Ludovicu Kossuth asupra archiereului Andreiu Siaguna, corespondenti'a lui Avramu Iancu, a colonelului Simonffy s. a. de necessitate essentiale la scrierea istoriei din a. 1848—9.

— Testamentulu fundationale alu lui Basiliu Basiota-Motiu-Dembulu.

— Starea instructiunei publice in Romani'a, dupa acte oficiali.

— Una lacrima ferbinte, sub care titlu se coprinde una colectiune de monografii, fragmente biografice si genealogice, evenimente de inainte si din 1848/9, compuse de Iosifu Sterca Siulutiu, nepotu de frate alu mitropolitului Alesandru si stranepotu alu unuia dintre martirii episcopi Petru Pavelu Aronu de Bistra. Mare meritu -si castiga nepotu-stranepotulu Iosifu cu acésta colectiune; de aceea noi ne permitemu a'lu invita, cá se faca din ele si una editiune separata pentru acelu numeru considerabile de romani, carii au a'si multiamí progressulu in sciintie si in civilisatiune unui séu altui din aci numitii archipastori, si érasi multi, la alti membrii ai familiiloru Siulutiu si Aronu. —

— Influinti'a mameloru asupra educatiunei, de Ioane Popu, dirigente de scóle in comun'a Sînc'a-vechia, una din acelea dissertatiuni pedagogice, de care amu dorí cá se vedemu catu mai desu.

— Romanulu in poesi'a sa popularia. Continuarea din a. tr. a eruditei dissertatiuni esite din pen'a sigura a ilustrului nostru professoru de limb'a si literatur'a romana la universitatea din Clusiu, dr. Gregorie Silasi. Una parte mica din acestu studiu fusese ascultata cu mare attentiune in adunarea gener. din a. tr. tienuta la Sibiiu, éra publicarea lui inceputa in Nr. 18—23 din 1876 se continua in a. c. incependu dela Nr. 4. Studiu vastu si demnu de unu professoru dela universitate; se ne permita inse dn. dr. Silasi a'i observa, ca cu atata nu se va plati de datori'a ce are catra republic'a literaria europénа, ci va fi necessitatu a'lu presenta aceleiasi tradusu, déca nu si in limb'a francésca, nesmintitu inse in limb'a germana. Acésta e opiniunea nóstra si nu ne abatemu dela ea, precumu nu ne póte lua nimeni convictiunea, ca este unu reu mare pentru noi, ca nu se publica in vre-una din limbile europene parte mare a studieloru istorice (déca nu si a celoru filologice) esite in limb'a nóstra din pen'a classica a Nestorelui nostru transilvanu Timoteu Cipariu. Déca se intemplá pana acumu una cá acésta, multe pene straine séu reutatióse si hostili din a loru natura, séu preocupate si sedusе prin studiulu loru unilaterale in contra nóstra, ar' fi remasu rusinate, ori s'ar' fi timpitu si ar' fi amutitu din capulu loculului. Candu s'ar' intempla ceea ce dorimu noi, bravulu barbatu G. Misailu mai ca nu ar' fi avutu causa de a se scola in una din siedintiele camerei deputatiloru cu indignatiune prea bine justificata in contra theoriiloru tendentióse propagate de ómeni condusi de antipathii nationali cá Roesler, C. Dümler, G. D. Teutsch, Lorenz, Krones etc. In adeveru, nu fora cause grave a intreprinsu odeniόra P. Maioru luptele sale cu inimicii natiunei romane in limb'a latina. Nu e de ajunsu a ne constata numai noi intre noi originile si drepturile nóstre, déra nu ne potemu dispensa nici de datori'a de a le vedé recunoscute si sanctionate de toti barbatii cei competenti in cestiuni cá acestea si totuodata inpartiali, ai natiuniloru europene, care stau la culmea civilisatiunei si te intreba in adinsu: Ai carte? cá se ai parte.

---

*) Avemu pe mésa una corespondentia si mai lunga in acésta causa trista si funesta; proba invederata, ca acestu casu ilu considera mai multi de ceea ce este: simptoma a unui morbu sociale din cele mai periculóse. De nu ne va lipsi spatiulu, ei vomu face locu si la aceea. Red.

Noutati diverse.

— (Omorurile se multiescu.) In Nr. 9 arataramu, ca intr'unu singuru districtu alu Secuimei invecinatu cu alu Brasiovului s'au intemplatu in anulu tr. 14 omoruri si asasinate. Acea selbatacia la aceiasi secui face progresse cá si la popórale cele mai barbare. Dela 1 Ianuariu pana in 7 Febr. a. c. in acelasiu districtu numitu Trei-scaune (Háromszék) se intemplara omoruri si anume: In nóptea din 21 Ianuariu in comun'a Fel-Csernáton au asasinatu pe unu june de 23 de ani chiaru camaradii lui in casa si 'iau luatu banii cati au aflatu la elu. Curendu dupa aceea in Al-Csernáton unu barbatu cu femei'a sa omorira pe cocisiulu unui proprietariu si 'lu aruncara sub ghiatia. In 4 Februariu ser'a totu in Alcsernáton secuiulu Urukos Rozsa Sándor omorî pe mam'a sa si pe fratele seu, despicandu-le capetele cu securea, dupa aceea -si marturisi elu insusi crim'a terribile catra gendarmi. Nevasta sa scapá de mórte numai cá prin urechile acului. In 7. Febr. trei secui strengari, cari mergea acasa dela comissiunea asentatória pe drumulu de tiéra spre K.-Vásárhely apucandu pe unu calatoriu numai cá din chiaruseninu, ilu trasera din caru si'lu batura de mórte, apoi ilu aruncara la o parte, unde dupa aceea 'lu aflara gendarmii. (Dupa „Nemere“ et „Ébredés“.) Asia, anulu acesta in Háromszék se incepù érasi minunatu de bine. Eca, cu acestu soiu de ómeni voru ei se colonisedie tienuturi curatu romanesci; acésta civilisatiune o apara ei in diarie si in tóta Europ'a.

— Unu jidovu pune la vendiare proprietatile unui orasiu intregu. Lucru ne mai auditu, dèra prea adeveratu. Acelu jidovu este jupanulu Davidu Eisenberger, éra orasiulu e Nyiregyháza in Ungari'a, a carui avere inmobila e pretiuita la 300 de mii florini. Licitatiunea se va face in 10 Aprile a. c. (Vedi Monitorulu oficiale ung. din 14 Febr.) „Pesti Napló“ considera casulu acesta cu totu dreptulu cá pe unulu din cele mai triste si fatali cu atatu mai virtosu, ca se mai afla multime de comune urbane si rurali, adeca cetati, orasie si sate cufundate in datorii, pe care nu le potu platí, incatu ori-candu le-ar' placé crediloriloru, le potu scóte in voi'a cea buna la toba. Au spartu ei cateva sate romanesci; déra uitate, ca Nemesea resbunatória nu dórme.

— (Fómete.) Inspectorulu si executorii de contributiuni din comitatulu Bars in Ungari'a au aratatu la comissiunea municipale, ca ei nu mai potu stórce nimicu dela locuitori, si cá se'si adeverésca aratarea loru, au adusu pe masele domnesci pâne cópta din tarítie amestecate cu foi de curechiu (vérdia) uscate si pisate meruntu. Cu pâne de aceea, care ar' fi numai pentru porci, se nutrescu astadi in acele tienuturi ómenii. („Nemz. H.“ et „P. H.“)

— (Arestu preventivu de siese ani.) Acelu arestu ilu sufere Palos Márton, fostu concipiente la advocatulu Ungvary Gedeon, detienutu pentru prepusu de falsificari. „P. Napló“ dice, ca unu casu cá acesta nu'si mai are parechi'a in tóta lumea. Óre inse dn. Ciaclanu ce va fi dicundu la casuri de acestea, fia si numai de 6—7 luni, de 1—2 ani, de care sunt cu sutele. Acestu procesu se pertractédia abia acuma, in capital'a Ungariei. Noi ilu lasamu la apretiarea jurisconsultiloru.

— (Popi si dascali romanesci, carii siedu diu'a si nóptea in cârciuma.) Acésta scire spurcata o publica „Herm. Ztg.“ si dupa aceea tóte diariele unguresci si nemtiesci despre persónele bisericesci dela Illenbachu si Gejas'a de josu in Transilvani'a. Déra la acésta ce dice protopopulu si consistoriulu!

Mai nou.

O scire dela Vien'a ne spune, ca resbelulu se póte considerá cá evitatu, deórace poterile europene paru a fi inclinate de a primi propunerea Angliei, dupa care ar fi de a se acordá portii ottomane unu terminu de unu anu de dile, pentru esecutarea reformeloru. In acestu sensu se va da apoi si respunsulu la not'a circularia a lui Gorciacoff.

— Scupcin'a serbésca, mai inainte de a se tramite acasa a apucatu de a da si unu votu de incredere principelui Milanu.

— Partit'a liberale a dlui Tisza este apróре de a se descompune si imparti in mai multe fractiuni.

Pretiurile piacei

in 2 Martiu 1877.

Mesura	Speciea fructeloru		Pretiulu fl.	cr.
Hectolitru	Granu	fruntea	9	60
		midiulociu	8	80
		de diosu	—	—
	Mestecatu		7	45
	Secara	fromósa	6	5
		de midiulocu	5	80
	Ordiulu	frumosu	4	—
		de midiulocu	3	90
	Ovesulu	frumosu	2	90
		de midiulocu	2	80
	Porumbulu		4	10
	Meiu		4	20
	Hrisca		—	—
	Mazerea		8	—
	Lintea		13	—
	Faseolea		5	—
	Sementia de inu		13	—
	Cartofi		2	80
1 Chilo	Carne de vita		—	36
	„ de rimatoriu		—	44
	„ de berbece		—	—
100 Chilo	Seu de vita prospetu		36	—
	„ „ „ topitu		—	—

Cursurile

la bursa in 2 Martiu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci — —	5	fl.	90	cr v. a.
Napoleoni — — —	9	„	88½	„ „
Augsburg — — —	113	„	40	„ „
Londonu — — —	123	„	60	„ „
Imprumutulu nationalu —	67	„	65	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%	62	„	75	„ „
Obligatiunile rurale ungare	74	„	75	„ „
„ „ temesiane	72	„	—	„ „
„ „ transilvane	71	„	30	„ „
„ „ croato-slav.	—	„	—	„ „
Actiunile bancei — —	829	„	—	„ „
„ creditului — —	150	„	30	„ „

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.